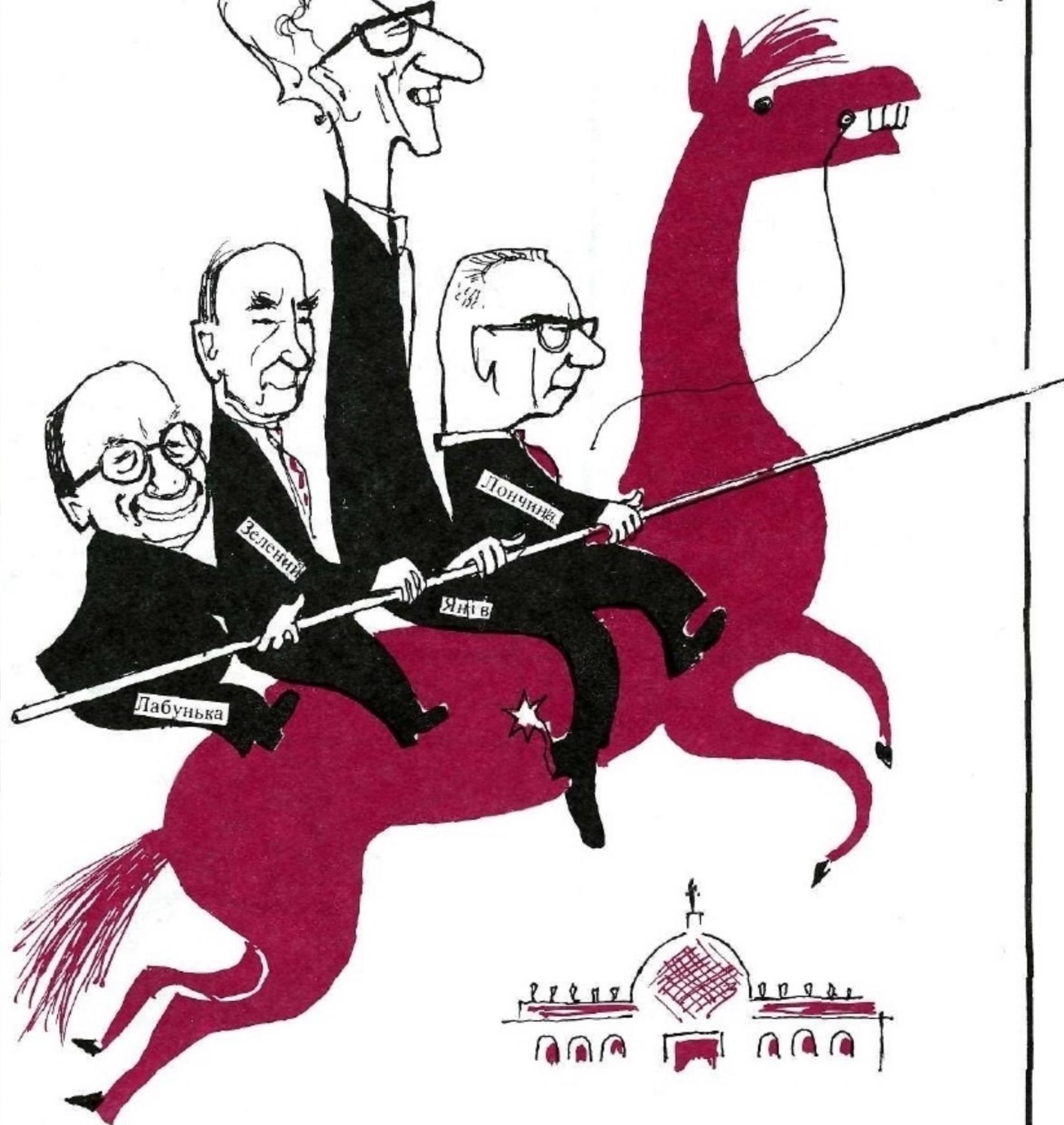

ЛИС И КИТА

УКРАЇНЦІ ЗДОБУВАЮТЬ РИМ

ЕК.

ПОВАКАШІЙНІ ПУРБОТИ

Кажуть на сонці з'явилися плями,
А що робитимуть всі ті між нами,
Що бачили їх там,
Як не було ще плям?

Кажуть, що шитимуть чорним по білім,
На злість педантам у цьому ділі,
А що робитимуть всі ті між нами,
Що шиють білим по чорнім рокам?

Кажуть, закони вийдуть у світі
Рибу лиш в чистій воді ловити,
А що робитимуть наші всі трутні,
Що ловлять рибу в воді каламутній?

Кажуть, небавом на кожному розі
П'яте побачимо колесо в возі,
А що робитимуть всі ті «програми»,
Яких віз завжди їздив боками?

Чуєм, хтонебудь про що завгодно
Воду у ступі товче, бо це — модно,
А що робитимуть вчені мосьпани,
Коли від спеки й води не стане?

Справою може займутися великою,
Чи лиш на сонце підуть з мотикою?

І. ЖАК

Мілоч

Загорілись думками великими
Неймовірно маленькі люди.
Мілоч — світ здобуває каліками,
Мілоч кряче, що світ здобуде!

І — здобула... І мілоч втішено,
Б'є поклони з наказу, як треба.
І — вступилася Велич. Залишена
На поталу історії й неба...

ЗОЯ КОГУТ

Вожді

Спитали мудреця вожді народних мас:
«Чи молишся ти за вождів країни?»
Він відповів: «Як дивлюся на вас,
То молюсь за народ і за країну!»...

ЗОЯ КОГУТ

Підлабузничка

Як млоїть солодкавий панегірник,
Де задню думку, мов на тарелі видно
І дивуюся, як авторові за таке не встидно,
Нагадуються (ви не ймете віри!)
Дешеві богомази у селянській хаті,
Засиджені і мухами і павуками,
Та бібулковими замаені квітками,
Де постаті наївні, та пихаті.

І. ЖАК

Перевиконали плян...

До варшавської фабрики
взуття впадає контроля і
стверджує на складі масу за-
бракованих черевиків.

— Таке взуття продукуєте
на експорт? — кричить ін-
спектор.

— Пробачте, товаришу, ви
правдуєтесь завідуючий фа-
брикою, ми думали, що то-
вар іде на внутрішній ри-
нок...

НА КОМІСІ

Інік стає перед останньою
комісією для виїзду із ССРС.
Там його ще раз перепитують:

— Так, значить, ви покидаєте
нашу радянську країну.

— Со жаленiem...

— Хіба вам було в нас не-
дobre?

— Ой, як добре було! Дуже
добре.

— Так чому їдете?

— Я не іхав би, но — же-
на...

— При чому тут жона? Ви ж
голова сім'ї!

— Ніби голова...

— Так накажть жінчині!

— Не ломоже! Вона свою ма-
тушку слухает.

— Тещу, значить...

— Да, тещу! Ви самі знаєте,
що таке теща!...

— Не страшно! Тещу теж
можна вговорити!

— Може вговорив би, так у
неї сестра, і брат її, що упер-
лися їхати, і вже їх не перемо-
виш.

— Як так, то давайте здедаємо
так: Коли вся фамілія хоче їхати,
то пусть вона їде! А ви
залишайтесь!

— Не магу! Нікак!

— Почему?

— Потому, що я в цілій фа-
мілії одинокий єврей!...

М. М.

Домагаємося двогодинного
дня думання...

ДУМ-
еки

Треба нам людей, які ска-
зали б нам, чого нам треба.

Найкращі пісні — старі
пісні, бо їх вже не співають.

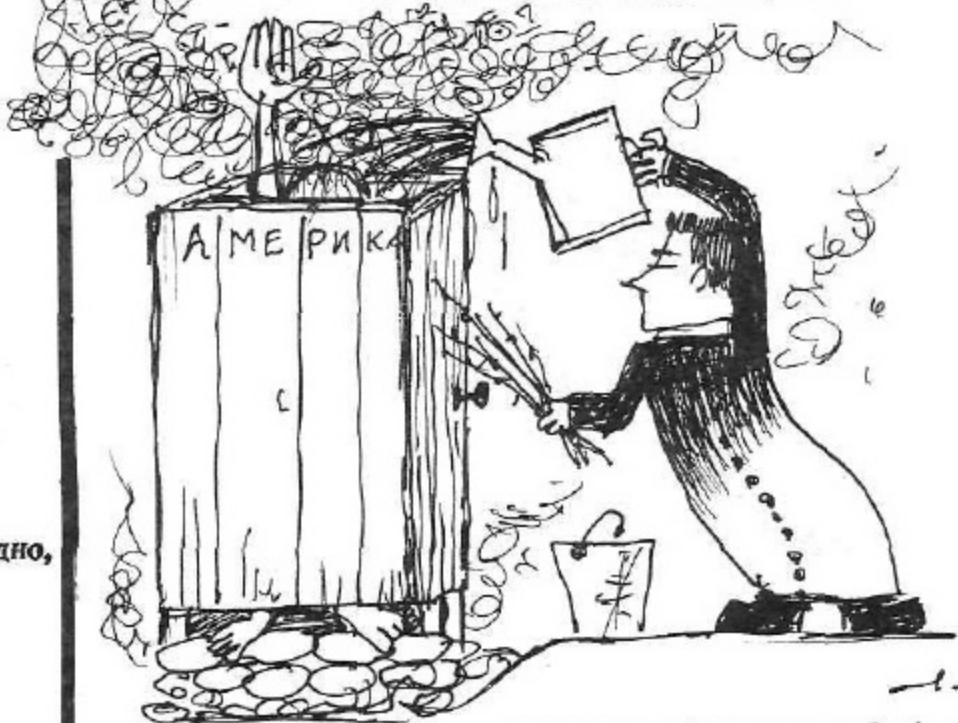
Питання не в тому, коли
був початок цивілізації, тіль-
ки, коли буде.

Люди не злі або добри,
тільки злі і добри.

Все, що ти скажеш жінці,
буде звернене проти тебе.

Цинік знає всьому ціну,
але не знає вартості.

О «НОВОРІЧНА ПОЕЗІЯ» В «АМЕРИЦІ»...

Редактор «Америки» в бані...

Нам ти чуто

Вельмисерйозний Лісе Микитовичу!

Чи Ти міг би дати мені перепис на "промашену культуру"? Я вже мащу собі голову цим питанням довший час, але ніяк не можу підшукати відповідного мастила до культури. Звідки це кулінарне питання, запитаєшся? Ось у "Свободі" з 28 червня ц. р. читаю: "Після річного засідання 22-го травня ц. р. Культурно-освітнє товариство для промашування слов'янської спадщини..." і т. д. Вони навіть організують Тиждень Слов'янської Культури!

Твоя куховарка з Вінніпегу

(П. С. Коли дістану перепис, обіцяю вислати й Тобі трохи "на смак".)

Дорогий "ЛИСЕ"!

В нашому "Місті Братньої Любові" стався факт, який не конче свідчить про присутність такої любові в декого з "братів" ... I так один з місцевих фотографів був переконаний, що о. прелат Роберт Москаль замало йому заплатив за світлини, зроблені для Консисторії з нагоди відвідин Папи Павла Івана II у Флідельфії. I вигадав таку "помсту": у вікні своєї фотографічної робітні напроти катедри Непорочного Зачаття вивісив такий "транспарент":

"Кохайтесь, чорнобриві, та не з Москялями!"

Шановний Пане Редакторе!

Дозвольте висловити на сторінках Вашого поважного журналу таку серйозну думку:

"Справжній акт християнської любові наступає тоді, коли отець-Василиянин позичає в потребі друкарську машину визначному лідерові мирянського Руху! А такий випадок стався цього літа в Гантері, коли о. д-р Михайло Ваврик позичав таку машинку ред. Василеві Качмареві під час того, як той писав статтю для збірника на пошану проф. д-ра В. Старосольського.

Приклад, гідний наслідування, так, духовними, як і мірянськими колами!

СУСІД

Дорогий Лісе!

До Вашого надзвичайного журнала дописують Мамай і Бабай. А де подіваються Татай

і Дідай? Чи у вас ще не стала лібералізація мужчин? — питаютися Шиппенбурський Олінад Окрам

Шановний Лісе!

Наш кум — О. Х. — і я — маємо ці самі ініціали. Ними часто послуговуємося.

В червні була в Лісі мала нотатка, підписана О. Х. Тепер мене питают: "Коли ти був у Гамільтоні?" Або: "То ти ходиш по барах?" — "Що ти маєш проти муриків?", а особливо: "Що ти маєш проти православних?" і т. д.

Додавайте, прошу, до О. Х. — з Гамільтону, або з Едмонтону.

З пошаною — О. Х. з Едмонтону

З ЕПІГРАМ

Нова фабрика

Треба не більш, не менш,
як двох вар'ятів,
щоб в рух пустити фабрику —
поетів-лавреатів.

Епітафія

Як звав, так звав,
вмер — поховали.
А на гробі написали,
що ювілея — він не мав...

Романтичне

Він сказав до неї:
— Кицю, подай ручину!
Вона ж йому відказала:
— Грицю, хто платить за газоліну?

Папай

Знак культури

Поетичності все більше
стало в нашім краї...
Бо в нас більшість пише вірші,
а меншість читає.

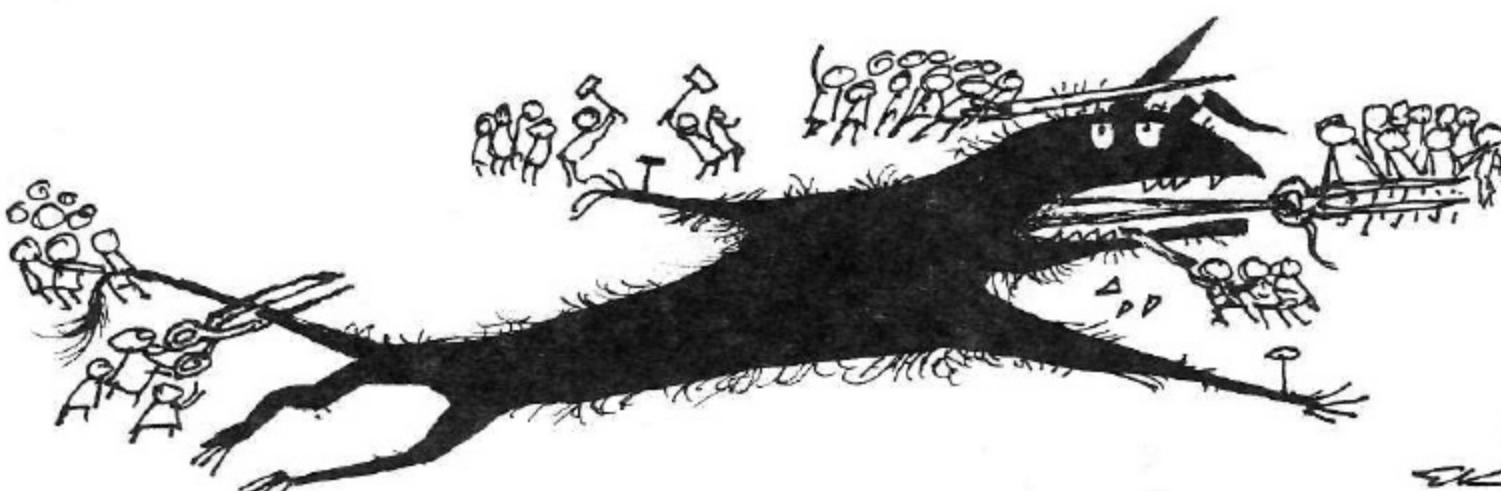
Маріян Залуцький

Змінив професію

Вправлявся в прозі він, і в вірші —
Не вийшло. Кажуть — стиль нудний.
Він вирішив повчити інших.
Тепер — він критик провідний.

Петро Дорошко

(«Український Календар», Варшава.)

ОБКРОЮТЬ КОМУНІЗМ У ПОЛЬЩІ

Сорока за плоті

- Як інформує щоденник "Америка", організатори СУК "Провидіння" знайшли собі віднедавна вдаче поле для привабування нових членів: оселю "Українського Братського Союзу: Верховину".
- З інтерв'ю з Яром Славутичем довідуємося, що той визначний науковець і поет пише велику поему про нескорену літеру "Г" в українській мові.
- Найбільшим успіхом української делегації СФУЖО на конференцію в Коленгагені треба уважати той знаменний факт, що делегація не розкололася на "бє" і "ме".
- З Джерзі Сіті повідомляють, що з того часу, як Зенона Снилника іменовано головним редактором "Свободи", він перестав носити короткі спортивні штанці і приходить до редакції в довгих.
- Нас повідомлено, що цьогорічний Ювілейний Фестиваль Української Молоді на оселі "Верховина" був двомовний, поскільки його продукції відвідувалися в англійській мові і в "теф-напів".
- Довідуємося, що наш гуморист Ікер перестав запивати так звані "брудершафти", поскільки запивати їх водою не може, а водою — не хоче.
- В місті Братньої Любові говорять, що Володимир Великий охрестив Україну в Києві, а Мирослав Лабунська пропустила перехристити її в Філадельфії.
- Після відвідин Вашингтону в складі делегації СУА, письменниця Ульяна Любович готове до друку нову книжку споминів п. з. "Розповім про Білий Дім".
- В наші часи немає нічого певного хіба за вийнятком пані Христі Певної, у вакаційній крамничці, в гантерській "Гражді".
- Кажуть, що Філадельфія має стільки церков, скільки в членів редколегії в журналі "Сучасність".

КРИВДА ІМ СЯ СТАЛА...

Під час цьогорічного Тенісового Табору на Союзівці нарікають дві мами:

— Та прошу пані, не досить того, що ми привезли їм наших дітей, заплатили за табір і кімнати, то вони ще вимагають, щоб бідні діти по-українському говорили!

Кажуть, що нова книжка д-ра Магочі переконає українців, що вони ними не є, а в їхніх жилах пливе карпато-руська, галицька і наддніпрянська кров.

ПІДГОТОВКА ДО КОНГРЕСУ УКК

НОМІНАЦІЙНА КОМІСІЯ

Стару войну викидаймо,
За партійку заміняймо!...

ПЕРЕМІНА

Командантка пластунок Ніна Самокішин сказала в Гантері під церквою, після закінчення табору на "Вовчій Тропі":

- Ніяк не можу пізнати деяких моїх пластунок!
- Так повиростали?
- Та ні: такі чисті, повимвані, так файнно пахнуть...

ЯНГОЛ ХОРОНИТЕЛЬ

Один чоловік, переходячи вулицю, щасливо уникнув випадку. Вертаючись, стрінув отця пароха і розловів йому про випадок.

— Мало, отче, бракувало і ви завтра мали б новий похорон.

— Іванку, — каже отець, — ми всі маємо Янгола Хоронителя, маєш і ти. І тут він тебе охороняв.

Іванко слухає і каже:

— Так ви, отче, кажете? То скажіть мені, де був мій Янгол Хоронителя, як я женився?!

О. Х. з ЕДМОНТОНУ

"ЯК БЕЗ ПОЛІТИКИ ЖИТИ..."

Кажуть, що Тіто при кінці свого життя зробив такий дипломатичний трюк. Він намовив Советів, щоб відважно "освободили" Афганістан. Мовляв, Америка та інші "буржуа" покидають якийсь час пальцем у чоботі, а там, знову життя попливє старим утертим руслом у виді віденського щільування. Тіто так обчислив час і хід подій, що на його похорон Кремль замість танкістів, прислав задиханого Брежнєва.

Советські командири в Афганістані кличуть Кремль: — Давайте побільше бойців, а ми тих афганців шапками накриємо!

"Бойців дамо, шапок не хватас" — відповідає Кремль.
ХАРЛАМПЕЙ

СУМНІ ІМЯНИНИ

Цитую уривки листа доброго сусіда — колись, бувало, — з королівської, а тепер, хіба, "трудівської" Канади...

"Нік не можу цього забути", — пише вищезгаданий земляк, — що я був мимовільним свідком чи не найсумніших Твоїх ім'янин на Івана-Купала, що Ти їх відзначав цього літа в мотелі "Ксеня" в Гантері, вкупі з малим Івасиком (два рочки і два місяці від роду), синком Надії Світличної...

Звичайно, смуток не полягав на тому, що доброзичливі тобі люди Вас удвох з Івасиком спарували і спільно пошанували. Причини такого смутку й легкої меланхолії мають своє коріння в справах побутового характеру... Бо в той час, коли присутні на Кобзярівці шановні гості піднімали вгору чари, наповнені по вінця винами й коньяками, а в найгіршому випадку, голландським пивом, — Вас обидвох з Івасиком потрактовано, як немовлят, вибачай на слові, (з тим, що Тобі все ж таки було дозволено потягати маслянку з вухатої "галльби")...

І в такому, можна б сказати, безальгольному стані, пані редактор Уляна Любович зробила Вам обидвом історичний фотозняток до жіночого органу "Наше Життя" (Івасикові з молочком і смочком, а Тобі з маслянкою і без смочка...)

І все те сталося в присутності й на очах таких достойних персон, як о. парох д-р Михайло Ваврик ЧСВВ, о. крилошанин Богдан Смік з Імостею, Твій Лисячий "бос" Едуард Козак-Еко з Дружиною — Марією, редактор Іван Кедрин, теж з Дружиною і теж Марією, і пані Оля Кобзяр, само собою, розуміється...

Якщо Твій незабутній побратим і партнер колишній, небікчик Микольць Понеділок, споглядав тоді через небесну занавісу з неба на землю, а точніше — на Кобзярівку, то може й заплакав у той час від жалю сердечного і щиро з Тобою співчуваючи, Іван-Лопушнику! А може й подумав тоді, глибоко вражений та розчарований: "Не мій це друг і побратим, Іван Степанович, що звик був казати на політичному перелазі в клубі "Лис Микита" — "хап за гвер"! — І завжди хватав за чарку з оковитою, а не, за перепрошеннем, за маслянку, чи якусь іншу компромітацію!"

У відповіді канадському сусідові, я потішив його і заспокоїв, що під час згаданих Ім'янин на Кобзярівці велика кривда мені не сталася, поскільки добре друзі й приятелі, піднімаючи вгору виповнені винами й коньяками чари — випивали їх за мое здоров'я, — за що нехай Ім буде велике — Спасибі!

Г к е р.

СВЯЩЕНИЧИЙ ГУМОР

В недільному бюллетені однієї нашої церкви появився такий "гумор":

СВЯЩЕНИК В ОЧАХ І НА ЯЗИКАХ ЛЮДЕЙ:

Довго проповідує — нудить!
Коротко проповідує — не приготувався!
Говорить голосно — оглухнути можна!
Говорить тихо — нічого не розуміти!
Має авто — звідки взяв на це гроши?
Не має авта — живе не ощадно і розтрачує гроши!
Відвідує людей — ніколи його вдома нема!
Не відвідує людей — гордить людьми й уникає їх!
Готує імпрези — витрачає час на дурнічки!
Не готує жодних імпрез — церква завмирає!
Молодий священик — без досвіду!
Старий — вже час податись йому на пенсію!
Живе — все з ним лиш клопіт!
Помер — хто ж його заступить?

ДОСВІД

Коли хтось говорить, що нема диму без огню, то цей напевно ніколи не був на пластових таборах.

УВАГА, НЕ-ДИВІЗІННИКИ!

З Нью-Йорку повідомляють, що там відбувається "бронка" до 2-ої Дивізії ім. Ігнаца Білинського. Добровольцям запевнюють рангу майора і вище та одномісячний відпочинково-вишкільний табір на Формозі. Приймається кандидатів від 10 — 90 літ. Попередня військова служба необов'язкова.

СУВЕНІРИ

І на республіканській і на демократичній конвенціях було багато розмаїтих сувенірів. Слонів на республіканській конвенції в Детройті було більше, як у деяких країнах Африки, де вони вже вимирають. Деякі слони були навіть по 300 дол! Скільки коштували осли на демократичній конвенції в Нью-Йорку, то не відаю, але їх там є без ліку, впали на ціні, так як і долари!

Зближається 13-тий конгрес УККА у Філадельфії, тож треба подумати про відповідні українські сувеніри. А що „по черзі батька в лоб“ — як казали добре люди у старому краю, то треба почати від самого президен-

та УККА. Як відомо, він "спец" від китайських справ, частенько їздив на Формозу, тож треба зробити сувенір нашого президента УККА в китайському одязу, з круглою щапочкою з гудзиком посередині, з косою ззаду, як це було у звичаї китайських мандаринів. Його невідлучна люстка (файка) по-

винна бути як окремий сувенір історичної вартості! Бо вже 30 років наші, рахувати, президент "задимлює" ціле УККА, і так задимив, що годі його буде так скоро "вилюфтювати"!

Крім голови УККА, треба постаратися про сувеніри різних "лівголовків", "вайспрезидентів", УККА, бо вони вже вийшли в історію нашої еміграції. Генеральний секретар Іго повинен виглядати як ... "великий візард" (чарівник) Куклюкс-Клану. Урядуючий "вайс-

президент" УККА повинен виглядати, як диктатор Іді Амін!

Дир. УККА і. Базарко повинен бути з оливною галузкою, як "миротворець", але наразі безуспішний...

Думки... думки...

Світ — не без добрих людей: як чоловік вмирає — не дають йому вмерти. Як оживе — не дають жити...

Серед цвіркунів і Тарган — велике цабе.

Свня щаслива, якщо одна біля корита.

Стриженої Коня не сідлають.

У хижаків, як правило, красиві імена.

Позиція Живця: сам на гачку й інших підманює.

Орлам і на пташиних правах живеться непогано.

Куди йдем, то йдем —

В "Діадем" зайдем.

Не довго треба ходити:

Просто з „Ліса Мікити“!

По-дорозі з "Ліса Мікити" зверніть, будь ласка, увагу на виставу осінніх мод і фасонів у цій, широко популярній між своїми та чужими, українській галантерейній крамниці та першорядній майстерні жіночих і чоловічих одягів

**МАРІ І ВОЛОДИМИРА ЗАКЛІНСЬКИХ
"DIADEM", 142 Second Ave., N.Y. City**

Всі наші братські союзи, політичні та громадські організації, члени УККА, повинні вибрати собі якусь звірюку, як свій символ, щось подібного, як обі американські партії. Для Союзівки Квас у гуцульським

кінтарі, або пес "Чемпій", або "метелик д-ра Фліса".

В попередніх "Лісах" є добре помисли, проекти різних звірок, що характеризують деяких наших діячів, але ще треба вибрати символи для різних організацій — і тоді можна буде приступити до масової продукції українських сувенірів на 13-ий конгрес УККА! Бо без сувенірів наші делегати не привезуть домів нічого, крім споминів про "традиційні" сварки, "формальні" справи, нецікаві доповіді та довжелезні привіти...

Головна Управа УККА починяє негайно створити "Комісію сувенірів", що повинна причинитися до утримання пам'яті про найближчий конгрес УККА з таким "нешастливим числом" — "тринацяткою"!

АЯТОЛЯ

СЛІРОСТУВАННЯ

Наши Шановні колеги О. С. Слупчинський не годен виліти з плутанини, в яку вліз через своє прізвище О. С. Слупчинський. Букву "О" (Орест) пишуть як мале "о" і читають як отець. Таць написали в книжці "Харків, Харків", де він є автором обкладинки, так написали і ми в Лісі в рубриці "Ювілейний фонд". На це ми одержали від нього спростування, що на фонд вплатив: "отець" якщо слупчинський, а не Слупчинський, якщо ... "отець".

Простуємо і о. Ореста С. Слупчинського перепрошуємо.

Редакція "Ліса Мікити"

Фундація УВУ проголошує стипендії

**6. Стипендійний фонд ім.
св. п. Осипа Возьного: од-
на стипендія на студії ук-
раїністики, зокрема української культури.**

**7. Стипендійний фонд ма-
естра Олександра і Марії
Канюків: одна стипендія,
зокрема мистецтва, на студії
української культури.**

Це оголошення вирізує із "Свободи" з 16 травня.

В оголошенні не подано, де саме можна знайти:

1) ... студії україністики, зокрема української культури;

2) ... зокрема мистецтва, на студії української культури...

Якби не УВУ, то я б ніколи не довідався, що українська культура належить або до україністики, або до мистецтва.

А. П

ДОТЕПИ, ЗА ЯКІ КАРАЮТЬ
ТЮРМОЮ

— Що сталося б, якби американці кинули атомову бомбу на Сибір.

— Знищили б увесь інтелектуал ССРУ.

— Чи то правда, що теперішній Папа просить Бога, щоб Брежнєву відкрив очі?

— Думаю, що навпаки, щоб закрив очі...

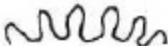
— Яка є різниця між комунізмом і капіталізмом?

— Капіталізм робить соціальні помилки, а комунізм робить капіталні помилки.

— Яка є різниця між комунізмом у Польщі і комунізмом у Москві?

— В Москві є зимніше...

— Чому телефон Герека має тільки слухавку?

— Бо це телефон, який сполучує поляків з Москвою.

В Советському Союзі кажуть пессимісти:

— Є зло, гірше вже не може бути.

На те оптимісти:

— Може...

— Чи нова п'ятирічка дала щось для ужитку населення?

— Дала! Наклад куховарських знижок побільшився удвое.

— Які економічні досягнення в минулому році?

— Пшениця з Канади.

Питаються советського кореспондента:

— Чому ви брешете?

— Ми не брешемо. Все, що брешемо, є правою...

У НАШІ ЧАСИ

— Мушу оженитися.

— Крайня пора.

— Тобі легко говорити, але я це скажу моїй жінці...

ЖОННАТИ

— Ви знов побили свою жінку?

— Побив, бо вона всім говорить, що я її б'ю.

КАЖУТЬ, що кожний, хто вписується до Легіону Святого Слава, дістає, крім однострою, ще й 18-літню дівчину.

СТАРІЄМСИ

Старіє си наші емігранція.
Старіє си — пункт за пунктом.
Найперше — то зачела гтухнути.

Шо два таких старих з нової емігранції здібає си на Давтайні, то "га" та й "га" — пане бзю, — більше того гакане, чим балакане!...

Глухне наша еміранція з дне на день і ек сказати "НА", то ше трошки чює, але скажіть Й — "ДАЙ" — то, ого! — не чює абсолютни...

Іден наш имерита нарікав, що так пригух, що юж недочуває навіт того, що він сам до себе наголос мудре говорит.

Пункт другий — то ест, щи наші еміранція сліпне.

Ек дивит си издалека, то зблизька недовиджує, а ек дивит си изблизька, то зновки не догляне, котре свій, а котре неприятель.

Не помогає навіт того, щи в куїдії кишени носить інакші вокулярії. Інакші від сонце, інакші від місяці. Інакші, ружові, ек читає "Свободу", а інакші ек читає "Гамеріку".

Сліпнє наші еміранція і на то нема ради. Не поможет светий Боже, ані світій Юзич!...

Пункт третій — то еміранція зробила си дуже ниркова і писката.

У барох — пискує, на роботі — пискує, на зборах — пискує, а навіт дома, то коби йоно жінка из хати, то пискує і пискує...

Найгірше, щи куждий пискував би, а слухати нема кому...

Отож, пискує наші еміранція, а найбільше по ружних казетах. Біда лишен, щи читати тово всьо тиж нема кому.

Пункт чи четвертий — то риматизм.

Еміранція на тово найбільше

терпит. Єдному штрикає у лівій нозі, а другому в правій.

Типер в Укакаті має відбити си поширену дискусію, котрий риматизм є национальний, а котрий — не...

І мають уфалити ризолюцію, щи тоті, щи ем штрикає у лівій нозі, мають си показати і заплатити дубельтово национальний податок...

Пункт п'єтий — то дуже си в нас побільшила тата національна злість і всьо, щи си відбуває си у злости.

Хтось мудрій врахував, щи в Гамеріці мало що не все церкви будували йден другому на злість.

Типер нема вже що будувати і нема куди тут злість подівати, хиба зачнут тоті самі церкви ставити другий раз. Декуди вже так робе...

Єкос так у нас робит си, щи ек церков щораз більше і більше, то людий щораз менше і менше.

Пункт шостий — то тот "інде" — гже — шен", або національні, пане бзю, гази...

Від газів наші еміранція терпіт чи не більше, ек від тих у промови нема ані ратунку, ані дохторів, то на тот індигжецен

є йден добрий спосіб — отворити на світ вікно, а пацієнта поставити поза двері.

Пунт семий — то утрата паметі... То єст дуже тежка хороба — хороба би ю взела! Зачиняє си від того, жи чоло-

вік вже не темитчим то він був у Краю...

І чим був його тато...

І чим була його мама...

Утрата паметі то єст переважно дуже тежка хороба. Але моя жона коби здорова, знайшла протів паметі екус екстра гарбату. Тра тути гарбату десіт мінютів поварити і пити три рази на день. Гарбата дуже помагає, лише одна є в тім біда: жона гарбату заварити — заварит, але забуває вилити...

На тото тра аби пан Фіцилович из Гантеру ше екус инакшу гарбату вінайшов.

Тото єст, єк виците, все оті пункта, жи єх наші емігранція по більші часті переходит.

Тра на гравт шос робити, бо старіє си і від ружних даетів грубне з дне на день.

Кажут, жи типер на старість і на ружні зморщики єст єкас відповідна до кишені риберація, то може би нам єкос бідну емігранцію хоц трохи відновити...

Аби було, єк у тій коломийці:

Моя мила страх притила,
Шо вже ледви ходит,
Поведу ю до дохторі,
Най ю переробит...

ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД

\$100.00 — ПЛАСТ. Курінь "Червона Калина".

\$30.00 — Г. Джура, о. Л. Мудрій, С. Шодогон

\$2500 — М. Внукницький

\$24.00 — Др. А. В. Хрентовський

\$20.00 — З. Бобовник, Р. М. Грабець

\$15.00 — О. Бенцаль-Карпак,

\$14.00 — В. Кукурба

\$12.00 — Др. Б. Бадан, В. О. Демчук, Др. В. Пасічник

РЕГАН У КЛОПОТИ

— Біда! Українці нас підтримують...

АВТЕНТИЧНЕ

Один приятель оповідав таку веселу історію під час сходин польських парафій в Ютиці, де в 19-му столітті була одна третина наших "русинів".

Польський ксьондз каже:

— Мої кохані, муше мець іонего "Каділяка" за дзесенць тисенци!

На залі констернація, бо недавно парафія справила йому нове авто. Нарешті встав один з найстарших і каже:

— На осьолку Пан Єзус їзді, а не на "Каділяку"! На осьолку!

Задя вибухла сміхом і справа "Каділяка" впала.

RANDOL REALTY, INC.,
REALTORS®

MEMBER ERAGE

WALTER KUKURBA
REALTOR®-ASSOCIATE

159 S. Tamiami Dr., N.W.
Port Charlotte, FL 33952

Office: (813) 625-4193
Eves: (813) 629-6027

ПРО ТЕПЛІ ДЖЕРЕЛА ТА ОЗЕРО НА ФЛОРІДІ

пишіть до В. Кукурби, а він вишиле Вам брошуруку з інформацією...

В попереднім числі нашого журнала зайдла помилка в датуванні, де замість «червень—липень» має бути «липень—серпень».

\$10.00 — А. Заліско, С. Касіян, О. Портико, А. Пришляк

\$9.00 — Я. Карчмарик

\$8.00 — Др. І. Макаревич

\$7.00 — Є. Веремчук, о. В. Волошин, Г. Годованець, Др. Н. Дейчамівський, Др. П. Джуль, Др. З. Б. Жизномирський, І. Жук, о. Б. Іжак, Ф. Кульчицька, Др. І. Музичка, І. С. Раковський, Т. Романишин, Я. Турко-Бодрок, Л. Хухра, П. Д. Шкафаровський

\$6.00 — А. Гичко, О. С. Слупчинський

\$5.00 — Др. М. Борусевич, А. Д. Дубас, П. Дуда, Р. Ільницький, І. Каменецький, Т. Корінь, М. Мельник, В. Найдан, Др. Р. Оришкевич, Е. Притула, О. Стельмах, Др. Я. Р. Сидорак, В. Тритяк, С. Феденко, Др. В. Ящун

\$4.00 — З. Василькевич, В. С. Вінич, В. Гіриак, Т. Дрозд, Ю. Ільо, Др. Б. Карапович, Г. Король, Т. Костриба, М. Куницький, Д. Ліщинський, О. К. Мороз, С. Мазурок, Я. Попель, С. Ротко, о. Б. Смік, Е. Стельмах, В. Трач, Б. Турченюк, П. Туруда, І. Харамбура, Л. Чолтая.

\$3.00 — Б. Косак, І. Малиновський

\$2.50 — З. Міхайлі

\$2.00 — Н. Андрусів, Др. Р. Барановський, А. Бардахівський, О. Барановська, Др. В. Віричук, В. Вітошинський, Л. Д. Вовчанський, М. Галік, К. Б. Гуцал, Д. Гусар, Др. З. Гіль, В. Данилюх, В. Камінський, Л. Кобрин, С. Коньчабала, Н. Круміши, І. Кулик, Ю. Костів, Др. Ю. Жушир, С. Б. Курилас, М. Леник, С. Михайлів, Г. Миронюк, І. Олекsson, І. Олексін, Н. Олійник, Е. Онишкевич, В. Ортинська, А. Несторович, Р. Павлічко, В. Пакуляк, І. Панчак, Ю. Петраш, В. Пік, Др. М. Полотнянка, П. Попович, Л. Пришляк, С. Пущекевич, А. Рочій, Д. Радиєвський, Л. Решетилович, Л. Сагайдак, Л. Сеніхів, Др. П. Сеница, В. Слиз, Г. Степаненко, Л. Стихно, О. Судачак, Я. Я. Татомир, О. П. Татомир, А. Токій, Д. Хімич, Др. М. Цап, І. Яхніцький.

Дуже дякуємо!

"THE FOX"

P.O. BOX 10148

Detroit, Michigan 48210

Річна передплата 8.00 дол.

Editor Edward Kozak